

DIGITAL SWITCH. JAK TYRANSKÉ VLÁDY POTLAČUJÍ POLITICKÝ DISENT

- CZ24 News | 9. února 2024

USA: Co by zabránilo americké vládě v tom, aby v době přicházející krize tzv. „přehodila vypínač“ a vypnula tak veškerou telefonickou a internetovou komunikaci?

(Článek Johna a Nisha Whitehead byl v originále publikován na webu [Rutherford.org](https://www.rutherford.org).)

The Guardian:

[Digitální autoritářství](#), jak nás před ním varuje Centrum pro strategická a mezinárodní studia, zahrnuje kromě jiného rovněž používání informačních technologií ke sledování, potlačování a manipulaci s obyvatelstvem, ohrožuje lidská práva a občanské svobody a kooptuje a korumpuje základní principy demokratických a otevřených společností, a to „včetně svobody pohybu, práva svobodně mluvit a vyjadřovat politický nesouhlas a práva na osobní soukromí, online i mimo něj“.

Pro ty, kteří ještě stále trvají na tom, že tady u nás se tohle stát nemůže, tak věřte, že může, a také se to stane. Již třeba v roce 2005 [byla služba mobilních operátorů deaktivována](#) hned ve čtyřech hlavních newyorských tunelech, a to údajně kvůli odvrácení potenciálních výbuchů bomb přes mobilní telefon. V roce 2009 byly všem těm, kteří se zúčastnili inaugurace prezidenta Obamy, [zablokovány mobilní signály](#) — opět ze stejného důvodu. A v roce 2011 byl všem dojíždějícím MHD v San Franciscu [vypnut signál mobilních telefonů](#), tentokrát zase jen proto, aby se tak zmařili případné protesty kvůli tehdejší policejní střelbě na bezdomovce. Vzhledem k tomu, že toto vypínání komunikací je stále [obtížnější odhalit](#), kdo říká, že se to stále neděje? Ačkoli je tento digital switch na vypínání internetu obecně chápán jako úplné vypnutí internetu, tak může ale také třeba jen zahrnovat různě širokou škálu omezení, jako je zcela typicky [blokování obsahu, různé omezování přístupu k webům, filtrování výsledků vyhledávání, až po úplné vypnutí připojení a včetně fyzického řezání kabelů](#). Jak Global Risk Intel [vysvětluje](#):

„Blokování obsahu je ještě poměrně umírněná metoda, která vlastně jen blokuje přístup k seznamu vybraných webových stránek nebo aplikací. Když uživatelé přistupují k těmto webům a aplikacím, tak zkrátka pouze obdrží oznámení o tom, že daný server nebyl nalezen nebo že přístup byl zamítnut správcem sítě. Trochu jemnější metodou je pak tzv. přiškrcení. Úřady tím zkrátka jen snižují šířku pásma proto, aby zpomalily rychlost, se kterou lze přistupovat ke konkrétním webovým stránkám. Pomalé internetové připojení totiž poměrně dost účinně odrazuje uživatele od připojení k určitým webovým stránkám a zároveň tím nevzbuzuje okamžité podezření. Uživatelé mohou třeba v tu chvíli sice předpokládat, že služba připojení je poněkud pomalá, ale nemusí hned dojít k závěru, že tato okolnost byla schválena vládou. Tzv. filtrování výsledků vyhledávání je pak dalším nástrojem k cenzuře cíleného obsahu a slouží též k vymazání konkrétních zpráv za podmínek, které vláda neschvaluje.“

Jak často to ale přitom většina z těch lidí, kteří se dnes potýkají s chybami serveru a s nízkou rychlostí internetu, to skutečně připisuje pouze špatné službě? Kdo by přitom hned podezíral vládu,

že to ona stojí za chybami serveru a pomalými rychlostmi internetu? Pak by bylo dobré si připomenout, tak je to stejná vláda, která nás vystavila [nejrůznějším zásahům do našich svobod](#) (uzamykání obyvatel, vakcinační mandáty, různá nesmyslná omezení, programy ke sledování kontaktů, zvýšený dohled nad vším možným, cenzura, prekriminalizace, stínové zákazy (tzv. shadow ban) atd.) s cílem například bojovat proti „pandemii“ COVID-19, či jen třeba zachovat integritu voleb a nebo prostě pouze bojovat proti údajným „dezinformacím“. Tyto taktiky se dnes staly nástroji nadvlády a útlaku, protože jsme ve věku naprosto závislém právě na internetu. Je totiž opravdu jedno, jaké jsou skutečné důvody pro taková uzamčení. Bez ohledu na zdůvodnění je totiž přitom konečný výsledek pokaždé naprosto stejný: expanze vládní moci přímo úměrná vládnímu útlaku občanů. Podle Global Risk Intel je totiž za těmito omezeními pokaždé ještě mnoho dalších motivů :

„Například tento tzv. digital switch může dnes posloužit přímo k cenzuře obsahu internetu a k omezení šíření různých, vládám nepohodlných, zpráv. Týká se to pak zejména takových zpráv, které se týkají například policejní brutality, či porušování lidských práv nebo vzdělávacích informací. Vlády mohou také použít tento tzv. digital switch třeba k tomu, aby tím zabránily kriticky důležitým, nebo pro ně nějakým způsobem nebezpečným aktivistům v tom, aby mezi sebou mohli komunikovat prostřednictvím různých aplikací pro zprávy nebo on-line chaty, jako je WhatsApp, Facebook nebo Twitter, a organizovat tak třeba masové demonstrace.

Internetová omezení proto mohou poskytnout poměrně dost účinný způsob, jak lze dnes účinně regulovat tok informací a bránit tím nesouhlasu. Vlády naopak tvrdí, že omezení internetu pomáhají pouze zastavit šíření falešných zpráv a že tím jen posilují národní bezpečnost a veřejnou bezpečnost v dobách různých sociálních nepokojů.

V tomto věku různých, většinou však uměle vyvolaných krizí, nouzových stavů a technofašismu má totiž každá vláda již své know-how, technologii a také autoritu. Nyní je tak vše, co ještě potřebuje, jen ta „správná“ krize použitelná k přepnutí tohoto diskutovaného digital switch. Tento konkrétní digital switch lze ovšem zpětně vysledovat až ke [komunikačnímu zákonu z roku 1934](#). Zákon, který tehdy osobně podepsal prezident Franklin D. Roosevelt, [tak zmocňuje prezidenta k pozastavení veškerých bezdrátových rádiových a telefonních služeb, v případě](#) „pokud to považuje za nezbytné v zájmu národní bezpečnosti nebo obrany státu“ či to probíhá v době „války nebo hrozby války, nebo při stavu veřejného ohrožení, nebo katastrofy, a nebo jiného stavu národní nouze nebo třeba jen za účelem zachování neutrality

Spojených států. V případě národní krize tak má dnes prezident k dispozici skutečný arzenál nejrůznějších nouzových pravomocí, které mají vždy dokonce přednost před ústavou a které proto lze [okamžitě aktivovat](#)

. Ty přitom sahají od zavedení stanného práva a pozastavení habeas corpus až po vypnutí všech forem komunikace, omezení cestování a implementaci přepínače digital switch k vypnutí veškeré komunikace. Tato celostátní nouze může ale přitom mít doslova jakoukoli formu, může být zmanipulována pro jakýkoli účel a může být použita k ospravedlnění jakéhokoli konečného cíle - [to vše pouze na základě rozhodnutí prezidenta](#). Semena tohoto pokračujícího šílenství byla zaseta již před několika desetiletími, když George W. Bush tajně vydal dvě prezidentské směrnice, které prezidentovi udělily pravomoc jednostranně vyhlásit národní stav nouze, který je přitom ale poměrně volně definován jako „[jakýkoli incident, bez ohledu na místo, který vyústí v mimořádné úrovně masových obětí, škod nebo narušení, které vážně ovlivňují americké obyvatelstvo,](#)

[infrastrukturu, životní prostředí, ekonomiku nebo vládní funkce.](#) “), které nepotřebují souhlas Kongresu, obsahují plán kontinuity vlády (COG) země [Tyto směrnice \(prezidentská směrnice o národní bezpečnosti 51 a prezidentská směrnice pro vnitřní bezpečnost 20\)](#) nám tak poskytují jakýsi základní přehled opatření, která má prezident k dispozici v případě vyhlášení „národního stavu nouze.“ Jaké kroky prezident podnikne, jakmile vyhlásí národní stav nouze, lze jen stěží rozeznat z barebones direktiv. Jedna věc je však jasná: v případě jakékoliv domnělé národní nouze dávají směrnice COG prezidentovi zcela nekontrolovanou výkonnou, zákonodárnou a soudní moc. Země by pak byla standardně vystavena stannému právu a ústava a listina práv by byly v tu chvíli pozastaveny. Internet kill switch je vlastně tedy jen jedním z vládních plánů pro uzamčení národa a zavedení stanného práva. Může existovat mnohem [více tajných pravomocí](#) , které mohou prezidenti zavést v dobách takzvané krize, a to zcela bez dohledu a kontroly Kongresu, soudů nebo dokonce veřejnosti. Tyto pravomoci na konci funkčního období prezidenta nezanikají. Zůstávají stále zapsány v knihách a čekají, až je využije nebo zneužije nějaký příští politický demagog. Vzhledem k tomu, že vláda má zálibu v ozbrojování jedné národní krize za druhou, jen proto, aby tím rozšířila své pravomoci a ospravedlnila všechny způsoby vládní tyranie v takzvaném jménu národní bezpečnosti, tak je skutečně jen otázkou času, kdy tato konkrétní nouzová síla vypne celý internet.. Na druhou stranu, totální výpadek komunikace je jen jakousi trochu více extrémnější verzí technocenzury, kterou jsme již zažili v rukou nejedné vlády a jejích firemních spojenců. Omezení přístupu k sociálním médiím, zabalené jako snaha o kontrolu šíření spekulativních nebo nepravdivých informací ve jménu národní bezpečnosti, se již stalo oblíbeným prostředkem internetové cenzury. Ve skutečnosti jsou tyto taktiky jádrem několika kritických případů u Nejvyššího soudu USA ohledně toho, kdo může kontrolovat, regulovat nebo odstraňovat obsah sdílený na internetu: zda jednotlivci, firemní cenzori nebo policejní stát. Z technocenzury nemůže ale nikdy vzejít vůbec nic dobrého. Jak Glenn Greenwald píše pro *The Intercept* :

„Do očí bijícím omylem, který vždy leží v jádru procenzurních nálad, je důvěřivá, klamná víra, že cenzurní pravomoci budou použity pouze k potlačení názorů, které se nám nelíbí, ale nikdy přitom ne těch vlastních politických názorů... Facebook není nějaký benevolentní, laskavý a soucitný rodič. nebo podvratný, radikální herec, který bude hlídat náš diskurz, aby chránil slabé a marginalizované nebo posloužil jako jakási ušlechtilá kontrola nekalostí mocných. Téměř vždy se totiž úřady chystají udělat pravý opak: naopak ochránit ty mocné před těmi, kdo se snaží podkopat elitní instituce a odmítají jejich ortodoxní názory. Techničtí giganti, stejně jako všechny korporace, musí mít ze zákona jeden prvořadý cíl: maximalizaci hodnoty pro akcionáře. Vždy proto použijí svou moc hlavně k uklidnění všech těch, o nichž si myslí, že mají tu největší politickou a ekonomickou moc. “

Jak je více objasněno ve knize *Battlefield America: The War on the American People* a v jejím fiktivním protějšku *The Erik Blair Diaries* , tak tito cenzori nyní pokládají základy toho, aby tímto způsobem zabránili *jakýmkoli* „nebezpečným“ myšlenkám, které by jakkoliv mohly zpochybnit sevření mocenských elit nad našimi životy. Jakékoli pravomoci, které nyní dáte a dovolíte vaší vládě a jejím korporátním činitelům, a to ať již je důvod jakýkoli, tak zcela zaručeně budou někdy v budoucnu zneužity a použity proti vám vašimi vlastními tyrany. Když do tohoto mixu přidáte ještě navíc technologie umělé inteligence, sociální kreditní systémy a naše sledování doslova ode zdi ke zdi a na každém kroku, tak nemusíte být ani nějakým velkým kritikem vlády,

abyste se nechali chytit do sítě této digitální cenzury. Nakonec, jak předpověděl George Orwell, se říkat pravdu skutečně stane velkým revolučním činem. A to by se přesně stát nemělo.WC: 1805

Zpracoval: Myšpule/myspulesvet.org

[ZDROJ](#)